

ZATURDAG

1 SEPTEMBER.

De abonnements-prijs dezer Courant is f. 2, 75, voor drie maanden, en franco per Post f. 3. De abonnementen worden voor niet minder dan drie maanden genomen, en de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van ieder viersdeel jaars. De insending der advertentien behoort te geschieden des morgens vóór 10 uren, indien men dezelve in het eerst uit te geven No. wil geplaatst hebben.

De Advertentien worden berekend tegen 22 Cents de regel, met uitzondering van Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot zes regels is f. 1, 50 en voor iederen regel daarboven 22 Cents.

Dezelve moeten niet op zegel geschreven zijn, alzoo het regt van zegel wordt betaald.

De Belastingbeschrevenen in het Stedelijk Middel der LAN-TAREN, BRANDSPUIT- en NACHTWACHT-GELDEN, welke tot heden in gebreke zijn gebleven om hunne verschuldigde termijnen van aanlag, over dezen loopenden tijd, te voldoen, worden hijs aangemaand tot eens opverwijde voldoening derzelve, en zulks wel vóór of op den 17 dezer, ten einde alzoo voor te komen de middelen van vervolg, welke de nalatigheid dezes gebiedt.

Middelburg, den 1 September 1838.

De Collecteur van voorschreven Middel,
DE TROJE Nz.

NIEUWSTIJNINGEN.

Duitschland.

FRANKFORT den 25 augustus. In een Parijschen brief, door de *Allg. Augsburger Zeitung* medegedeeld, leest men het volgende:

De zaak van den heer *Fabricius*, die sedert eenige dagen de algemeene oplettendheid levendig had gaande gehouden, begint zich thans op te helderen. Er hebben daarbij vele intriguen plaats gehad, vooral is de heer *Lehon*, de Belgische gezant, die de bijzondere bescherming des heroga van Orleans geniet, daarbij bezig geweest. Van deze coquette kwam bijna al het gerucht voort, dat men over de zaak gemaakt heeft. De heer *Fabricius* was bij geheel het politieke ligchaam bijzonder geacht, en wordt door al de aanzienlijke leden van hetzelfde betreurd. Uic wangunst jegens den koning van Holland heeft men alles publiek gemaakt, en werkelijk had men eenige prajerij noodig om de overtuigde gewordene liberale partij neder te zetten. Ook geschieden er eenige bewegingen naar de Noordelijke grenzen. Hierbij heeft men niet het geringste oorlogszuchtige woenemen, maar men wil ten minste bewijzen, dat men bereid zou zijn om daardoor voortaan de pogingen der Reactionistische partij te verlammen, welke zoo moeilijk te houden is. Deze partij is nog steeds wat in de overtuiging te vreezen: het republicanisme ligt in de opvoeding, maar het staat aan de materiële belangen, aan de beweging des handels en der nijverheid zoo vijandig tegen over, dat het geene ondersteuning in de levenskrachten der tegenwoordige maatschappij zal vinden. De Napoleonische partij daarentegen boezemt geene zoodanige besorgtheiden in. In sommige provincien, bijv. in den Elzas, in Lotharingen, zou de bloote schijn van Napoleon alle gevoelens in beweging brengen, alle sympathien wekken, en hieruit kunt gij u den ijver verklaren, waarmede het gouvernement op de verdrijving van Lodewijk Napoleon uit Zwitserland aandringt.

Het regeringsblad van Napels behelst een koninklijk besluit, waarbij de tweegevechten gestrengelijk verboden worden. Wie zijne tegenpartij in zoodanig gevecht doodt, of dermate wondt, dat dezelve binnen 40 dagen aan de wond sterft, zal met den dood gestraft worden.

Den 11 had men te Napels berigt van Sicilie, omtrent eene zware uitbarsting van den Etna. De Vesuvius was den 11 weder geheel stil. Te Fiume en in andere plaatsen nabij Triest, gelijk ook in deze laatste stad zelve, zijn den 9 en volgende dagen vrij hevige schokken van aardbeving gevoeld. Te Buzati is daarbij de kerktoeren ingestort.

Een dagblad deelt eenige statistieke bijzonderheden nopens den Kerkelijken Staat mede. Daarin merkt men het volgende op. De bevolking van Rome, welke, in 1800, 153,004 zielen bedroeg, is van lieverlede, tot in 1813, tot 117,882 verminderd; naderhand wederom snel opklimmende, bedroeg dezelve, in 1836, 153,687, waarvan 81,448 tot het mannelijk en 72,190 tot het vrouwelijk geslacht behoorden. De geestelijkheid vermeerdert aanzienlijk; in 1825 bedroeg dezelve 4928, en in 1835, 5273 leden. Ofschoon de Pauselijke Staten 8 universiteiten bezitten, is er het onderwijs echter zeer verwaarloosd. Van 50 personen is er nauwelijks 1 die de scholen bezoekt. Geene stad ter wereld biedt voor de armen zoo vele hulpbronnen als Rome aan; zij heeft daartoe eene jaarlijkse inkomst van omstreeks 3 miljoen florijnen. Ondanks deze buitengewone som, kan men ook zeggen, dat er geene stad in de wereld is, alwaar de armen talrijker en strouter zijn. Van 1,400 huwelijken, die jaarlijks te Rome voltrokken worden, worden er omstreeks 1000 door de openbare schatkist met een huwelijksgoed bezigtigd. De uitgestrektheid van den Pauselijken Staat is 2,055,900 Romeinse rubbia; omstreeks een derde is bebouwd. De jaarlijkse inkomsten bedragen 7,080,000; de uitgaven 7,934,000 scudi, hetgeen een jaarlijks te kort van 854,000 scudi oplevert.

De jongste brieven uit Konstantinopel, van den 29 der vorige maand, melden, dat in die stad den 27 een orkaan heeft gewoed, welke vooral op zee veel schade heeft aangerigt. Meer dan 1000 vaartuigen, waaronder groote schepen, zijn deerlijk geteisterd geworden. De pest was reeds te Widdin en Brussa, zelfs ook in eenige huizen der hoofdstad, uitgebarsten. De Sultan had dien ten gevolge de

in Brussa gelegerde regementen, bij eigenhandig schrijven, terug ontboden.

Groot-Brittanje.

LONDEN den 25 augustus. In hier onlangs bij ons der brieven uit Konstantinopel, van den 1 dezer, bevestigen niet de dezer dagen over Frankrijk hier aangebrachte tijding van het prijsverklaren van een tweede Engelsch schip, *the Cruiser*, door de Russische scheepsmagt in de Zwarte zee.

In den *Mirror* leest men het volgende wonderbare verhaal: *Raneorrah (Oost-Indie)* 8 Januarij 1838.

Heden ochtend werd een man, die, eens maand geleden, levendig begraven was, in de nabijheid van ons kamp, weder levendig opgegraven. Hij is dertig jaren oud, geboren in een dorp, omtrent vijf mijlen van Karrant, doch trekt gewoonlijk het land in de rigting van Aismee, Kotah en Eudon door, en laat zich gedurende weken en zelfs maanden, voor eene ruime belooning, begraven; ditmaal was zulks op last van den Rawul (het opperhoofd) geschied, die daardoor hoopte, dat de Hemel hem eenen erfgenaam zou schenken.

Men zegt, dat het dezer bijzonderen man, na langdurige oefening, gelukt is, zijnen adem in te houden, door de tanden en lippen stijf op elkander te drukken, en de beide neusgaten van binnen met de tong te sluiten. Eenige dagen vóór dat hij begraven wordt, onthoudt hij zich van alle voedsel, opdat hem de werking van zijne maag niet kwelle.

Vervolgens wordt hij in eene lakenschen zak genaaid, en de plaats, waarin hij wordt nedergelegd, ook met lakken bekleed, opdat hem wormen nog andere insecten plagen. Hij werd te Jaisalmen in een kleins steenen gebouw, van omtrent 12 voeten hoog en 8 voeten breed, begraven. Men groef ten dien einde in den grond een graf, van 3 voet lang, 2½ voet breed en 3 voet diep; hij werd in hetzelfde in eene zittende houding geplaatst, de knieën tot op de hoogte van de maag opgericht, met de handen op de borst. Om hem het ontkomen te beleten, had men de tombe van boven met twee groote blokken steen gesloten; en de deur van het gebouw digt gesloten, terwijl men, ten overvloede, om alle kunstgrepen te voorkomen, overal schildwachten plaatste.

Na verloop van eene maand, ruimde men het metselwerk, dat de deur bedekte, weg, en de opgraving nam eenen aanvang. Toen kapitein *Trewelyan*, van de artillerie te Bombay, op de plaats aankwam, was men reeds bezig den zak te openen, waarin zich de man bevond. Hij was geheel gevoelloos; zijne oogen waren gesloten en zijne handen zaamgetrokken en bewegingloos. Zijne tanden-klemden zoo vast op elkander, dat men hem met een ijzeren werktuig den mond moest openbreken, om hem eenige druppelen water in te gieten. Langzamerhand kreeg hij het gebruik zijner zintuigen en ledematen weder, en toen wij bij hem kwamen, stond hij, door twee personen ondersteund, op, en sprak met ons. Hij had eene zachte en aangename stem, en zeide ons, dat hij zich nog wel voor een geheel jaar wilde laten begraven.

Hij sprak over deze buitengewone hoedanigheid met den majoor *Speers van Aylmeen*; doch die officier hield hem voor eenen bedrieger; echter heeft de luitenant *Maeneghten*, van het vijfde regement ligte kavallerie, hem te Pokhun op de proef gesteld, door hem, gedurende dertig dagen, in eene houten kist te sluiten, die aan het plafond van eene groote zaal werd opgehangen. Zoo lang hij begraven is, groeijen zijne haren niet. Ik houd hem voor geen bedrieger, en geloof, dat de door hem gebezigde wondende middelen de boven omschreven zijn. Men verhaalde, dat hij reeds zes of zeven maal was begraven; doch niemand wist, op welke wijze hij deze zonderlinge eigenschappen in zich ontdekt had, noch wanneer hij dezelve voor de eerste reize had aan den dag gelegd. De luitenant kwam te Jaisalmen, nadat de ontgraving reeds geschied was, doch heeft het gebouw bezigtigd.

Toen de luitenant *B.* en kapitein *Trewelyan* op de plaats aankwamen, was een kwartier te voren de grafombe geopend. Het volk had den man, die in zulk eenen hoogen graad deszelfs bewondering wekte, met een wit laken omhangen; hij werd door twee personen ondersteund, en scheen zeer zwak en vermagerd. Zijn geest had echter geheel deszelfs levendigheid behouden, en zijn vertrouwen op het vermogen, hetwelk hij bezit, was onwankelbaar. De luitenant *B.* mat den grond van de grafombe met zijnen rotting, als ook de beide steenklompen, die de opening van dezelve gesloten hadden. Zeven dagen vóór dat hij begraven werd, had de man zich slechts met melk gevoed. Zoodra hij na zijne verlossing weder voedsel begint te gebruiken, verkeert hij, naar men zegt, in zekeren angst, tot hij weder de zekerheid heeft verkregen, dat zijne maag in hare werking geene de minste stoornis heeft ondervonden.

Frankrijk.

PARIJS den 27 augustus. De koning en de koninklijke familie ontvangen nog dagelijks deputatien, om hun met de

geboorte van den graaf van Parijs geluk te wenschen. In het antwoord, door *Z. M.* aan den heer *Barthe*, groot-zegel-bewaarder en minister van justitie en eeredienst, gegeven, heeft men inzonderheid de volgende zinsneden opgemerkt: „Ik durf vertrouwen, dat mijn kleinzoons niet vol genoot der vruchten zal smaken, die wij beginnen te plukken, en dat de tijden van beroering en onrust, welke wij doorstaan hebben, zich voor hem niet vernieuwen zullen; maar ik wensch tevens dat hij nuttige lessen daaruit moge trekken, om er de terugkeering van te verhinderen, en om zijn land te behoeden. Het is door die lessen dat hij leeren zal, na mij en mijnen zoon, de groote tank te vervullen welke de natie ons heeft opgelegd; dat hij zich haar vertrouwen en hare liefde zal waardig maken, en dat hij, even als ik, het geluk zal hebben, Frankrijk, onder zijne regering, die rust en dien voorspoed te zien genieten, welke thans de troost van mijn leven uitmaken. Ik hoop, dat hij van den geest onzer instellingen zal doordrongen worden; weten zal dat men alleen zijne eigene regten kan doen eerbiedigen door het eerbiedigen der regten van allen, en niet zal vergeten van hoeveel belang het is, zich voor dien geest van aanmatiging en verandering te hoeden, die niet minder noodlottig voor de koningen dan voor de natten is. Trachten wij ons langs hoe meer tegen het gevaar te wapenen van de volmaking te ver te willen drijven, en wantrouwen wij inzonderheid die begoehelingen en ijdele theorieën, wier aanwending maar al te dikwijls den val der gouvernementen en de omkeering der maatschappij na zich sleept.

In zijn antwoord op de aanspraak van den prefect der Seine, aan het hoofd van den municipalen raad der stad Parijs, heeft de koning insgelijks zeer vredelievende gevoelens aan den dag gelegd, door onder anderen, op den 25 den deklende, door dien raad den jongen prins geschenken, te zeggen: „Ik hoop, met u, dat deze degen in zijne handen de waarborg des vredes zijn zal, en dat, terwijl hij steeds gereed blijft om dien tot verdediging aller nationale eere tegen iederen aanstus, en om ons grondgebied tegen elken val aan te wenden, hij nooit dan met goede bedoelingen schade zal verlaten, en dat, wanneer hij naar verlaat, hij immer wezen zal om het eindperk der rampen van den oorlog te verkrasten, en om Frankrijk de zwaarste en schoonste der overwinningen, de overwinning des vredes, te doen genieten.

Het ministeriele ochtendblad, *le Journal des Débats*, behelst een verhoog over de aanspraak, waarmede de koning die van den prefect der Seine uit naam van den gemeenteraad van Parijs heeft beantwoord. Het doet bijzonder in het oog vallen, dat de koning ook thans weder erkend heeft, zijne regten op de kroon alleen aan de volkskeus van 1830 te danken te hebben, en gaat daarna op den volgenden, vrij oorlogszuchtigen toon, voort:

De prefect der Seine heeft in last, om eenen eeredegen aan den graaf van Parijs aan te bieden, en hij heeft die den koning aangeboden. De koning heeft zeer gepast geantwoord en doen zien, hoe men van den degen had behooren te spreken, die de eerste stad des koninkrijks aan een Fransch prins wil toevertrouwen. De achtbare magistratspersoon, wiens vredelievendheid hem van het spoor heeft getrokken, hield het ons ten goede: een degen is een oorlogswaapen, en geen pand des vredes. Indien de stad Parijs eene les van gematigdheid aan den prins, die eenmaal over Frankrijk regeren moet, had willen geven, zij zou een ander zinnebeeld hebben gekozen.

Toen Napoleon van Austerlitz terugkeerde, besloot dezelve gemeenteraad om hem een zilveren standbeeld des vredes aan te bieden. Het was eene vernuftige vermaning, die, om de vorstelijke mildheid, waarmede zij gedaan werd, goed werd opgenomen. Thans, nu de stad Parijs, onder eene regering van vrede en vrijheid, tot het begiftigen van konings-kleinzoons met een wapen besluit, roept zij hem toe: „Bewaren wij den vrede, maar blijven wij tot den oorlog bereid! Geen vrede tot elken prijs! Hier is een wapen; het dient om te strijden! En indien gij ooit verplicht zijt, om naar de grenzen te snellen, vergeet dan de aanspraak, u in 1838 uit naam van eene gemeenteraad gedaan; maar herinner u dan *Karel den Grooten* en tracht *Napoleon* na te volgen!

Indien de gift van een degen niet die betekenis heeft, dan bezit zij er in het geheel geene. Een degen, die nooit uit de scheede moet komen, is slechts een wapen van uiterlijken zwier. Aan geen Franschen degen is zulk een lot beschoren. Ja, ons tijdperk is ongetwijfeld rustig; het bemint de kunsten des vredes; de nijverheid vreesd den oorlog; de handel van Parijs heeft noodig, in goede verstandhouding met Europa te staan. Maar in weerwil van die algemeene, vredelievende gezindheid, heeft Frankrijk sedert de omwenteling van juli tienmaal het zwaard getrokken, te Ancona, te Antwerpen, te Lissabon, te Mascara, aan de Sikak, te Constantine; op dit oogenblik trekt het tegen Mexico het zwaard; morgen zal dit misschien in het Oosten of op de Alpen plaats hebben. Wij willen den vrede, en toch ontmoeten wij, ofschoon geheel de wereld meer dan ooit den

Uitrijken schijn van kaimte heeft, overal iets dat aan oorlog doet denken. Dit vloeit daaruit voort, dat achter de meeste vraagstukken, die de wereld nog verdeelen en in de stilte der kabinetten gevoerd worden, de oorlog schuilt. Wij wenschen, dat die oorlog niet uitbreke; wij verlangen, dat Frankrijk zijne overwinnaars van 1815 niet uitarte, dat de verdragen geëerbiedigd worden; dat de grens van den Rijn niet worde overschreden. Maar onze tijd gaat van geheel andere klemen van staatkundig misverstand zwanger, die de toekomst plotseling kon ontwikkelen. Waakt dus, minister des konings! soldaten, generaals, houdt u gereed! Erfgenamen van den troon, vergeet niet, dat het leger het eenige verdedigingsmiddel van een land is, dat geen Noordelijke grens meer bezit! Graaf van Parijs, herinner u, dat de stad Parijs u een degen gegeven heeft, om de punt daarvan, is het nood, over twintig jaren aan Europa te wonen!

In eenen bijzonderen brief uit Madrid, van den 20, vindt men de volgende berichten: „Het schijnt dat men zich met het huis *Roschild* niet heeft kunnen verstaan; geene overeenkomst is geteekend, en zoo men de geruchten gelooven mag, zijn de onderhandelingen onbepaald uitgesteld. Daarentegen is het aan het ministerie gelukt eene overeenkomst met de bank te sluiten, om in de voorloopige behoeften te voorzien. Dezelve heeft aangenomen 6 millioen realen voor te schieten, waarvan er een miljoen naar den generaal *Espartero* gezonden zijn, 1½ naar den generaal *Ortiz* en het overige naar *Narvaez*.”

Nederlanden.

MIDDELBURG den 31 augustus. Gisteren avond werd deze stad op het treurigst getroffen, door het onverwacht overvlieden van den Edel-Achbaren Heer *J. F. Lantsmeer*, Burgemeester dezer stad, een man, die zich in dezen post door zijne werkzaamheid en nauwgezetheid onderscheidde. Zijne nagelatene betrekkingen betreuren in hem een liefderijk echtgenoot en vader, en deze stad en het vaderland verliezen in hem een achtenswaardig regent en nuttig burger.

Omtrént den brand, welke den 27 dezer in de stad Tholen heeft plaats gehad, kunnen wij nader melden, dat dezelve op den middag in eene schuur, toebehoorende aan den heer *J. de Wit*, staande in de Minnepieterstraat, is ontstaan, welke, niertegenstaande de dadelijk aangebrachte krachtadige hulp van ingezetenen en der brandspuiten, in weinige minuten zoo hevig toenam, dat aan het redden der schuur, en van de belendende en aan de overzijde van de straat staande schuren, niet te denken was, daar het hooi, stroo, ongedorochten gras en brandstoffen, in dezelve aanwezig, den brand alierhevigst deden woeden. Met groote moeite en inspanning is het mogen gelukken, dat de brand zich niet aan de woonhuizen in de naburige straten heeft medegedeeld, en eerst ten 6 uren in den avond was men denzelven geheel meester. Door Gods goedheid mogen zich de ingezetenen verblijden, dat een groot gedeelte der stad, hetwelk in een dringend gevaar verkeerde, is behouden gebleven, en de vernieling zich bij zes schuren heeft bepaald.

Van wege den directeur voor de marine is het de bevelvoerder bekend gemaakt, dat de op het eiland Schouwen gebouwd wordende kustlichttoren, bevestigd om de zich aldaar op de duinen geplaatst vindende twee steenkolenvuren, door een draaijend lenzen-lamplicht der eerste grootte te doen vervangen, thans zoo hoog is opgetrokken, dat dezelve uit zee over de duinen zichtbaar is.

In het belang van handel en scheepvaart is het niet onverschillig om meerdere bekendheid te geven aan den volgende maatregel, waaraan tot nog toe door het gouvernement van Zweden en Noorwegen met de meeste stiptheid de hand gehouden wordt:

De bevelvoorders van schepen, namelijk, welke het voornemen hebben om naar eene Zweedsche of Noorweegsche haven te zellen, moeten in de haven, van waar zij vertrekken, hunne manifesten door den Zweedschen consul laten viseren, daar het verzuimen van deze bepaling in Zweden met eene boete van twee honderd kroonen bestraft wordt.

In de Javasche couranten tot den 28 april vindt men, onder anderen, een besluit van Zijne Exc. den gouverneur-generaal, waarbij bepaald wordt, dat, tot en met ultimo maart 1839, alle werktuigen en gereedschappen voor den landbouw, van waar en onder welke vlag ook aangebragt, vrij zullen zijn van de betaling der inkomende regten, waaraan zij, krachtens het tarief no. 3, gearresteerd bij publicatie van den 25 september jl. (*Staatsblad no. 47*), als begrepen onder de daarbij bedoelde artikelen ijzerwerk en machinerien, zouden onderhevig zijn; met uitdrukkelijke verklaring tevens, dat, na ommeekomst van den voorschreven termijn, geene vrijstelling van inkomende regten toegestaan meer, ten behoeve van de onderwerpelijke werktuigen en gereedschappen, verleend zal worden.

Prins *Leopold* is, in den avond van den 23, in het kamp bij *Verdun* aangekomen, maar het slechte weder heeft de wapenschouwing tot den 25 doen uitstellen. Na afloop daarvan is de prins des avonds te Brussel teruggekeerd en heeft zich den volgenden dag naar Gent begeven.

De bekende graaf *de Montalembert* heeft in genoemd kamp een bezoek afgelegd, is er, als de verdediger der Belgische belangen in de kamer der Fransche pairs, zeer luidruchtig onvankelijk, en heeft, bij zijn afscheid, beloofd, in Frankrijk te zullen verhalen dat hij het schoon en goed gedisciplineerd leger gezien had, waarop men zich, als op de natuurlijke voorhoede der constitutionele regering en vrijheden van Europa, verlaten mogt.

Het *Journal d'Anvers* behelst uit Antwerpen den 27 augustus het volgende:

„Wij hebben het reeds meermalen gezegd. De middelen en wegen om tot eene schikking onzer zaken met Holland te geraken, moet men niet willen zoeken in die genen onzer vlieden, die zich uitsluitend patriotsch en onafhankelijk noemen. Die toeken eener doldriftige drukpers verliezen veelal, beide het algemeen belang van Europa en de gebiedende wer der noodzakelijkheid uit het oog. Wat hun voegt vinden zij billijk; wat met hunne gevoelens of belangen strijdt, noemen zij willekeurig. Zij kunnen niet begrijpen dat er lui-

ten hun belang eenige regten kunnen bestaan, en zij zouden eenen algemeenen oorlog berokkenen, zonder in het minst te bedenken, dat hun verderf het gevolg daarvan zou kunnen zijn.

„De verbonden mogendheden hebben dit onweder van schreeuwen en declamatorien faten uitrazen, en hetzij vermoedens, hetzij betere beradenheid, de staatkundige gezigtspunt schijnt van lieverlede op te klaren. Mag men eene Duitsche correspondentie bewoenen, zoo wijst het weerglas minder op oorlog dan wel voor eene wijl, en de hiervoor bestaan hebbende vrees begint te verdwijnen. Men verzekert dat het Brusselsche kabinet bevredigende verklaringen heeft gedaan, die volkomen strooken met de schikkingsgezinde antwoorden, door vorst *Leopold* aan de onderscheidene afvaardigingen gegeven. Zoo de volkwœelingen en de driftten der partijen de zaken niet op nieuw in de war sturen, kan men eenen goeden afloop der onderhandelingen verwachten, en zich vleijen eenen vasten termijn voor de werkzaamheden der conferentie te zien bepalen.

De dagbladen die slechts aan een enkel punt blijven hechten, hebben de vraag, die onze betragt het meest betreft, geheel ter zijde gelaten.

Een der voornaamste punten, die bij onze schikking met Holland te bedingen zijn, is voorzeker de onbepaalde vrijheid van de vaart op de Schelde. In plaats van de belastingen in eenige tollen of toernegelden of eenig regt van veld, dat het honderdmaal beter zijn, den jaarlijkschen last den vijftien betalen hebben in evenredigheid te vermeerderen, zoo als dit bij het traktaat der 24 artikelen reeds voor de vaart op de binnen-wateren van Holland gedaan is.

Een tweede punt, hetwelk, ons bedunkens, ernatige en volhartende opmerking verdient, is dat niets voor België noodlottiger zou zijn dan eene kapitalisering der schuld, ofschoon ment om toe een einde te komen, in eene reductie, welke dan ook, bewilligd. Daar onze naburen steeds de middelen bezitten, om ons den ingang van de Schelde te veraperren, en dat zij daarin eenen genoegzamen waarborg moeten vinden voor onze nauwgezetheid in het aan hen uitbetalen van onze jaarlijksche schuld, zoo heeft België er aan den anderen kant belang bij, om Holland alle lust tot het belemmeren van onzen handel te ontnemen, door de welgegronde vrees, van ons, in zoodanig geval, de betaling onzer schuld te zien straken. Met nu alle tol of andere regten op de Schelde, door jaarlijksche betalingen te doen vervangen, zou men derhalve alle aanleiding tot geschil of misverstand omtrent iets, hetwelk zonder deze voorzorg steeds een span des aanstoots tusschen de beide landen zou verblijven, doen vervallen. En met nimmer in eene kapitalisatie der schuld te bewilligen, zouden de Belgen geene chicanes te duchten hebben van de zijde van Holland, hetwelk ons behoefde van de dwangmiddelen, welke het steeds aan den mond der rivier in zijne magt blijft houden, niets voor de regelmatigte betaling van onzenwege te duchten zal hebben.

Zoo men in tegendeel onze jaarlijksche schuld kapitalisast, zou naar de Belgen waarborgen voor het behoud der regten die voor hun bedoejen zouden worden bij eene schikking, die des te getrouwer zal worden nagekomen, wanneer de bedingen en voorwaarden, die wij verlangen, de beide partijen verhinderen zullen dezelve strafeloos te scheiden.

PRIJZEN DER EFFECTEN.

Amsterdam, den 29 Augustus 1838.

Werkelijke Schuld 54 à 54½	Engelsche gcons.	—	—
Idem Nieuwe Grooth. 101½ - 101¾	Rusland, Hope & C. 105½ - 105¾	—	—
Rest. Uitgest. dito.	— Leening 1833. 105½ - 106	—	—
Kansbiljetten	— Idem 1834. 97½ - 97¾	—	—
Amortisatie-Syndic. 95 - 95½	— Inschrijvingen	—	—
Handel-Maatschappij 167½ - 167¾	Spanje, <i>Ardois</i>	19½ - 19¾	—
Dito Leening 10 m.	Oostenr., <i>Goll. & C.</i>	—	—
Sobatkist-Biljetten	— 4 pct.	—	—
Leening 1836	Pruissen Metaliek 105½ - 105¾	—	—
Dito 1837 Losrenten 99½ - 99¾	Pruissen, 1832.	—	—
Fransche 5 pct.	Denemark. N. Loos.	—	—
	Napelsche certificaat.	—	—

MIDDELPRIJZEN van de volgende GRANEN enz.

MIDDELBURG, 30 Augustus 1838.

Tarwe, de Nederlandsche Mudde, f 10, 59	
Rogge, (oude) „ „ - 7, 25	
Gerst, „ „ - 4, 00	
Haver, „ „ - 3, 00	
Zetting van het BROOD.	
Tarwenbrood, 't Nederlandsch Pond, 20 Cts.	
Roggenbrood, „ „ 15½ —	

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN den 31 augustus. Voor Antwerpen bestemd zijn alhier ter reede gekomen: *Forenungen*, G. Nassen, van Sundswald, met houtwaren; *Electra*, T. Colledge, van Newcastle, met steenkolen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze reede naar zee gezeild: *die Hoffnung*, J. H. Hanssen, naar Embden, met stukgoederen; *Hoppet*, A. Ktoijer, naar Finland, met ballast.

ADVERTENTIEN.

MIDDELBURG, den 29 Augustus 1838.

Heden beviel voorspoedig van een' ZOON, Vrouwe *S. M. VAN REIGERSBERG* *VERSLUYS*, geb. *DE HAZE BOMME*.

Op den 29 Augustus 1838 is te GROEDE bevallen van een' ZOON, *C. E. M. CATS*, geboren *NEETESON*. Eenige kennisgeving.

Heden verlost voorspoedig van een' ZOON, *H. H. van den Broecke*, geliefde Echtgenoot van *ZUIDZANDE* *C. L. O. E. F. F.*, *Notaris*. den 29 Augustus 1838.

MIDDELBURG, 26 Augustus 1838.

Heden overleed alhier, na eene ongesteldheid van weinige dagen, in den ouderdom van ruim 68 jaren, de Wel-Edel-Gestrenge Heer *JOHAN CORNELIS ANDRIESEN*, Lid van de Kamer van Koophandel en Fabrieken, enz.

Heden overleed plotseling, in den ouderdom van 47 jaren, de Wel-Edel Geboren Heer *Mr. J. F. LANTSHEER*, Burgemeester der Stad Middelburg en Lid der Staten van Zeeland. MIDDELBURG, den 30 Augustus 1838.

PUBLIEKE VERKOOPING, Dingsdag den 4 September 1838, voor de *Bank van Leening* binnen de Stad Middelburg, van al de **PANDEN**, verpand tot en met den laatsten Junij 1837.

VERKOOPING op het Strand bij *DISHOEK*, tusschen *Zuidland* en *Vlissingen*, op Woensdag den 5 September 1838, des voormiddags ten 10 uren, van het aldus genaamd *BRICKSCHIP* *Brickhof*, Kapitein *C. J. B. van der Meer*, met de Masten, Bogg, Sprit, Sloep, Anker, Kabel en hetgeen daar zal worden gepresenteerd. Informatien bij de Heeren *J. Smith* en *J. van der Meer* te Vlissingen.

De ondergeteekenden, *Fabrieken in blanke en bruine SIROOP* en gebrande of zogenaamde *KOFFIJ-SIROOP*, brengen ter kennis van den Handel, dat zij een Depot van voornoemd Fabrikaat voor de Provincie Zeeland hebben gevestigd, ten huize van den Heer *A. J. C. Snijders*, op den Kortenburg te Middelburg, alwaar zulks in onderscheidene kwaliteiten en tegen fabrieksprijzen, in het groot, verkrijgbaar is.

Heusden, **GERLACH & VERHOEVEN**.

15 Augustus 1838.

De ondergeteekende, Eigenaar geworden zijnde van de **BROODBAKKERIJ** in de lange Breesstraat, en voornemens zijnde deze Affaire ten tweedemaal te openen, op Maandag den 3 September, beveelt zich op nieuw aan zijne vorige begunstigers en verdere Stad- en Landgenooten aan, als voornemens door hem met goed succes bediend zijnde, te wijl hij dan ook niet twijfelt, door eene zindelijke productie bediening, zoo van **BROOD** als andere Gebak, zich derzelve gunst weder waardig te zullen maken.

Dezelve zal ook, bij voortdoring, zijn Affaire in den Langendieft blijven continueren; en heeft de **BAKKERS-KNECHT** en een **JONGEN** behoeftig.

A. MEIJER.

De ondergeteekende, voornemens zijnde op Maandag den 3 September zijne **BROODBAKKERS-AFFAIRE** te beginnen, op den naam van de *Brood*, bevestigt de degen van zijne Stad- en Landgenooten, belovende eene productieve en exacte bediening.

M. G. O. O. R.

Uit de hand te koop een Burger **HUIS**, geschikt voor den Handwerksman; te bevragen bij den Drukker *Astr.*

Te koop eene opene **CHAIS**, voor een à twee Paarden, te bevragen bij den Huurkoetsier *de Bruyn*, in de Suikerpoort.

Een bekwame **HOEFSMIDS-KNECHT** terstond benoedigd, bij *J. Franssen*, aan de Noordbrug te Middelburg.

Een **BAKKERS-KNECHT** benoedigd met November 7 adres bij den Boekverkooper *Z. de Buisson*, te Vlissingen.

Met November eene **KEUKENMEID** benoedigd, bij *Mevrouw van der Heim*.

Eene bekwame **DIENSTMEID**, van middelbare jaren, benoedigd, bij *M. van Ouwkerk*, Langenburg, Lett. B. No. 8. — Bij denzelven is ook weder **Hollandsch LUIWIJVEGOED** te bekomen.

STOOMJAGT PRINSES MARIANNE, van Middelburg en Rotterdam.

Afvaart-uren in September 1838.

van Middelburg:		van Rotterdam:	
Zondag 2, voorm. 10 ur.	—	Zaterdag 1, middag 12 ur.	—
Dingsdag 4, — 11 —	—	Maandag 3, voorm. 4 —	—
Vrijdag 7, — 6 —	—	Woensd. 5, — 5 —	—
Zondag 9, — 7 —	—	Zaterdag 8, — 6½ —	—
		Maandag 10, — 8 —	—

NB. De **AANWIJZING** der dagen en uren van afvaart voor het Stoomjagt (*Sept.-December*) is, in klein formaat gedrukt, à 10 cts. te bekomen in den Boekwinkel van de **GEBROEDERS ABRAHAMS**, te Middelburg, alsmede aan het Stoomjagt zelve.

DE STOOMBOOT DE SCHELDE, Van VLISSINGEN en BRESKENS,

vertrekt in de maand September op de volgende uren:

van Vliissingen:		van Breskens:	
Zaterdag 1, voorm. 10 ur.	—	Zaterdag 1, voorm. 11 ur.	—
Zondag 2, — 11 —	—	Zondag 2, middag 12 —	—
Maandag 3, — 12 —	—	Maandag 3, — 12 —	—
Dingsdag 4, — 13 —	—	Dingsdag 4, — 13½ —	—
Woensd. 5, — 14 —	—	Woensd. 5, — 14½ —	—
Donderd. 6, namidd. 1 —	—	Donderd. 6, namidd. 2 —	—
Vrijdag 7, — 2 —	—	Vrijdag 7, — 3 —	—
Zaterdag 8, — 3½ —	—	Zaterdag 8, — 3½ —	—

Van **VLISSINGEN** naar **NEUZEN** en terug.

Woensdag 5, namiddag 1½ uren. Terug hamiddag 3½ uren.

TER DRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.